

for hver Retskreds de retslige Rundgjørelser og officielle Meddelelser fra Myndighederne, som efter de hidtil gjældende Regler skulde kundgjøres i den paagjældende Stiftstidende, at indrykke i en stedlig Tidende, som vælges af Indenrigsministeren for 5 Aar ad Gangen under afgjørende Hensyn til, at den valgte Tidende har størst Udbredelse i Retskredsen. For Sjællands Stift vil en tilsvarende Ordning strax være at træffe. For Kjøbenhavns Vedkommende anses „Statstidenden“ tillige som stedlig Tidende.

Af Udvalgets Mindretal (Winther):

Underændringsforslag til Endringsforslaget Nr. 7:

8) Sidste Punktum af den foreslaaede nye § 4 bortfalder.

9) 3 Linie 2—3 af den foreslaaede nye § 5 ændres Ordene: „enten i Medfør af § 3 eller ifølge Slutningsbestemmelsen i § 4“ til: „i Medfør af § 3“.

De stillede Endrings- og Underændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sættes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Th. Nielsen): Ved 2den Behandling af denne Sag fik Lovforslaget, som det nu foreligger, en meget stærk Modstand, og man anførte ifær 3 Grunde derimod, nemlig, at det ikke vilde kunne skaffe Statskassen en Indtægt, at den paatænkte Tidende vilde blive af altsfor stort og blandet Indhold til, at Publikum egentlig kunde haandtere den, og endelig for det Trede, at de retslige Bekjendtgjørelser ikke vilde faae den tilbørlige Udbredelse. Man mente derfor, at der af de Gøder, som man havde paatænkt at skulle opnaa ved en Forandring i Bekjendtgjørelsesmaaden af de retslige Rundgjørelser, ikke vilde naas et eneste. Udvalget har selvfølgelig taget disse Udtalelser af Thinget under Overveielse — det var i Dvrigt ikke ubekjendt med lignende Anskuelser fra tidligere Tider — men har dog ment at burde fastholde Grundtrækkene i Lovforslaget, nemlig at der skal oprettes en Statstidende, og det skal henholde sig til de Grunde, som ved 2den Behandling bleve anførte derfor, overbevist om, at navnlig den Indvending, man har gjort derimod, at denne Tidende ikke skulde bringe Statskassen nogen Indtægt, allerede tilstrækkelig er afvæbnet. Indtægten kan blive større eller mindre, men vi kunne ikke tro, at en saadan Tidende skulde bringe Udgift, ligesaa lidt som at den ikke skulde bringe nogen Indtægt. Derimod har man i andre Henseender søgt at indbefomme navnlig de Udtalelser, der fremkom fra Oppositionen, thi jeg maa jo paaskjønne, at Lovforslaget, uaget en meget stærk Modstand, saavel fra Indenrigsministeren som fra forskjellige Sider her i Thinget — Sider, der ellers ingenlunde pleie at være enige — dog blev

vedtaget saaledes, som det var foreslaaet af Udvalgets Flertal; men man har søgt at indbefomme de Tanker, der bleve udtalte her i Thinget, saavidt det var gjørligt uden at bryde med Grundprincippet i de af os den Gang stillede og da vedtagne Endringsforslag. Jeg skal nu først begrundede Endringsforslaget under Nr. 7, thi Endringsforslagene under Nr. 7 og Nr. 1 afhænge i Grunden tilbørlig af hinanden, men Endringsforslaget under Nr. 7 er det væsentligste. Den væsentligste Indvending mod det af os ved 2den Behandling stillede Endringsforslag var navnlig den, at de stedlige Bekjendtgjørelser ikke vilde faae nogen Udbredelse, og ihvorvel jeg for mit Vedkommende og flere af Udvalgets Medlemmer den Gang troede, og jeg endnu tror, at det ikke har Noget paa sig, at de ikke vilde faae tilbørlig Udbredelse, da man holdt sig forvisst om, at de nok skulde blive optagne af de paagjældende stedlige Blade, naar de kom i en eneste stor Statstidende, har jeg dog for at gjøre Lovforslaget mere antageligt været med til at indbefomme disse Tanker. Men Udvalgets Flertal maa mene, at naar disse Bekjendtgjørelser skulde have den tilbørlige stedlige Udbredelse, og der skal naas noget virkelig, sikkert betryggende Mere, skal det være Jurisdiktionstidender og ikke Amtstidender. Den høitagtede Indenrigsminister, hvem vi ogsaa tro at indbefomme i dette Stykke ved at stille Endringsforslaget under Nr. 7, har heller ikke udtalt sig afgjort mod Jurisdiktionstidender. Det kan jo nemlig ikke negtes, at en Amtstidende kun i en ufuldstændig Grad vilde tilfredsstille de Ønsker, der er udtalt om den stedlige Udbredelse, thi Amtstidenden f. Ex. i Ringkjøbing Amt er udbredt i Ulfborg og Hind Herreder uden at være det i Hjerm og Ginding Herreder, altsaa, der maa det være nødvendigt, naar der skal opnaas den tilbørlige Udbredelse, at der maa komme Jurisdiktionstidender, og saaledes vil jo overhovedet dette Tilfælde kunne tænkes overalt. Der er i ethvert Amt flere Kjøbstæder, og hver Kjøbstad har sin Provindsavis, ja maaste flere, og for det Meste have de større Udbredelse, end hver enkelt Amtsavis kan antages at have. Dermed er det ikke sagt, at ikke en Avis skulde faae flere Retskredse end een; det vil meget ofte indtræffe, at den faar flere saadanne Kredse, og det vil indtræffe i samme Grad, som et Blad har vidst at skaffe sig en større Udbredelse. Man har i Endringsforslaget sat Lidsbestemmelsen til 5 Aar, man har ikke turdet gjøre den kortere, for at der ikke skulde blive en altsfor rask Vexlen. Man har ikke turdet sætte f. Ex. 3 Aar eller kortere Tid, men man har ment, at det var rigtigt, at Lidsfristen blev fastsat til 5 Aar, og dette skulde være med særligt Hensyn til Udbredelsen af Tidenden i Kredsen; Ministeren kan saa i Dvrigt indhente hos Autoriteterne, og hos hvilke Autoriteter han vil, de Oplysninger, som han maatte mene at være